

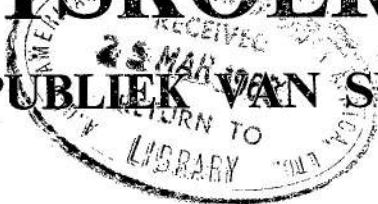
BUITENGEWONE

EXTRAORDINARY

STAATSKOERANT

VAN DIE REPUBLIEK VAN SUID-AFRIKA

REPUBLIC OF SOUTH AFRICA

GOVERNMENT GAZETTE

As 'n Nuusblad by die Poskantoor Geregistreer

Registered at the Post Office as a Newspaper

Prys 10c Price
Oorsee 15c Overseas
POSVRY—POST FREE

Vol. 33.]

KAAPSTAD, 13 MAART 1968.

[No. 2007.]

CAPE TOWN, 13TH MARCH, 1968.

DEPARTEMENT VAN DIE EERSTE MINISTER.

o. 347.]

[13 Maart 1968.

Hierby word bekend gemaak dat die Waarnemende aatspresident sy goedkeuring geheg het aan die onderaande Wette wat hierby ter algemene inligting gepubliseer ord:—

BLADSY

o. 9 van 1968: Strafproseswysigingswet, 1968 .. 3

o. 10 van 1968: Wet op Ongemagtigde Uitgawes (1966-'67), 1968 25

o. 11 van 1968: Gedeeltelike Begrotingswet, 1968 27

o. 13 van 1968: Addisionele Begrotingswet, 1968 29

DEPARTMENT OF THE PRIME MINISTER.

No. 347.]

[13th March, 1968.

It is hereby notified that the Acting State President has assented to the following Acts which are hereby published for general information:—

PAGE

No. 9 of 1968: Criminal Procedure Amendment Act, 1968 4

No. 10 of 1968: Unauthorized Expenditure (1966-'67) Act, 1968 26

No. 11 of 1968: Part Appropriation Act, 1968 .. 28

No. 13 of 1968: Additional Appropriation Act, 1968 30

INHOUD

Departement van die Eerste Minister.

GOEWERMENTSKENNISGEWING.

No.		BLADSY
347	Wet No. 9 van 1968: Strafproseswysigingswet, 1968	3
347	Wet No. 10 van 1968: Wet op Ongemagtigde Uitgawes (1966—'67), 1968	25
347	Wet No. 11 van 1968: Gedeeltelike Begrotingswet, 1968	27
347	Wet No. 13 van 1968: Addisionele Begrotingswet, 1968	29

CONTENTS.

Department of the Prime Minister.

GOVERNMENT NOTICE.

No.		PAGE
347	Act No. 9 of 1968: Criminal Procedure Amendment Act, 1968	4
347	Act No. 10 of 1968: Unauthorized Expenditure (1966—'67) Act, 1968	26
347	Act No. 11 of 1968: Part Appropriation Act, 1968	28
347	Act No. 13 of 1968: Additional Appropriation Act, 1968	30

No. 9, 1968.]

WET

Tot wysiging van die bepalings van die Strafproseswet, 1955, met betrekking tot woordbepalings; die regsbevoegdheid van 'n hof ten opsigte van die beregting van misdrywe buite sy regsgebied gepleeg; die vrylating op borgtog van 'n beskuldigde voor beëindiging van die voorlopige ondersoek; die vrylating op borgtog van 'n beskuldigde wat ter strafsitting of vir vonnis verwys is; die vasstelling van borggeld binne 'n voorgeskrewe tyd; die bevoegdheid van 'n hoërhof om 'n beskuldigde op borgtog vry te laat; die betaling van 'n deposito in plaas van 'n borgakke aan te gaan; die vrylating van jeugdige misdadigers sonder borgtog; die vrylating op borgtog of andersins van persone wat weens sekere misdrywe in hegtenis geneem is; die verlening van verlof tot afwesigheid van verhoor; inhegtenisneming en straf weens versuim om 'n subpoena na te kom of om aanwesig te bly; getuies uit 'n gevangenis; die betaling van getuies se onkoste; die opskrif voor artikel 254; die skuldigbevinding van 'n beskuldigde op 'n pleit van skuldig of bewys van 'n bekentenis; die toelaatbaarheid as getuie van poste in bankiersboeke; die dagvaarding van 'n beskuldigde om in 'n laerhof te verskyn; kennisgewing om in 'n laerhof te verskyn; aanklagtes by terugverwysde sake; die oplegging van 'n ander straf in die plek van sekere voorgeskrewe verpligte strawwe; die betaling van 'n boete sonder verskyning in 'n hof; die bevoegdheid van hof om opgeskorte vonnisse of 'n waarskuwing of berisping op te lê; die bevoegdheid van 'n hof om te gelas dat 'n beskuldigde skadevergoeding betaal; 'n aansoek om verlof om te appelleer; 'n spesiale aantekening van onreëlmatige of met die reg strydige verrigtinge; sekere misdrywe ten opsigte waarvan geen inligting gepubliseer mag word nie; die afkoping van sekere geringe misdrywe; en om vir bykomstige aangeleenthede voorsiening te maak.

(Engelse teks deur die Waarnemende Staatspresident geteken.)
(Goedgekeur op 29 Februarie 1968.)

DAAR WORD BEPAAL deur die Staatspresident, die Senaat en die Volksraad van die Republiek van Suid-Afrika, soos volg:—

1. Artikel 1 van die Strafproseswet, 1955 (hieronder die Hoofwet genoem), word hierby gewysig deur na die omskrywing van „advokaat” die volgende omskrywing in te voeg:
„bank’ ’n bankinstelling soos omskryf in artikel 1 van die Bankwet, 1965 (Wet No. 23 van 1965), en ook die Land- en Landboubank van Suid-Afrika in artikel 3 van die Landbankwet, 1944 (Wet No. 13 van 1944), bedoel en ’n bouvereniging soos omskryf in artikel 1 van die Bouverenigingswet, 1965 (Wet No. 24 van 1965);”.

Wysiging van artikel 1 van Wet 56 van 1955, soos gewysig deur artikel 22 van Wet 50 van 1956, artikel 1 van Wet 9 van 1958 en artikel 3 van Wet 75 van 1959.

2. Die volgende artikel word hierby in die Hoofwet na artikel 4 ingevoeg:

Invoeging van artikel 4A in Wet 56 van 1955.

No. 9, 1968.]

ACT

To amend the provisions of the Criminal Procedure Act, 1955, with regard to definitions; the jurisdiction of a court in respect of the trial of offences committed outside its area of jurisdiction; the release on bail of an accused before conclusion of the preparatory examination; the release on bail of an accused committed for trial or sentence; the fixing of bail within a prescribed period; the power of a superior court to admit an accused to bail; the payment of a deposit instead of entering into recognizances; the release of juvenile offenders without bail; the release on bail or otherwise of persons arrested for certain offences; the granting of leave of absence from trial; arrest and punishment for failure to obey a subpoena or to remain in attendance; witnesses from prison; the payment of expenses of witnesses; the superscription before section 254; the conviction of an accused on plea of guilty or evidence of confession; the admissibility as evidence of entries in bankers' books; the summoning of an accused to appear in inferior court; notice to appear in inferior court; charges in remitted cases; the imposition of another sentence in lieu of certain prescribed compulsory sentences; the payment of a fine without appearance in court; the powers of courts to impose suspended sentences or a caution or reprimand; the power of a court to order an accused to pay compensation; an application for leave to appeal; a special entry of irregularity or illegality; certain offences in respect of which no information may be published; the compounding of certain minor offences; and to provide for incidental matters.

(English text signed by the Acting State President.)

(Assented to 29th February, 1968.)

BE IT ENACTED by the State President, the Senate and the House of Assembly of the Republic of South Africa, as follows:—

Amendment of section 1 of Act 56 of 1955, as amended by section 22 of Act 50 of 1956, section 1 of Act 9 of 1958 and section 3 of Act 75 of 1959.

1. Section 1 of the Criminal Procedure Act, 1955 (hereinafter referred to as the principal Act), is hereby amended by the insertion after the definition of "aggravating circumstances" of the following definition:

"'bank' means a banking institution as defined in section 1 of the Banks Act, 1965 (Act No. 23 of 1965), and includes the Land and Agricultural Bank of South Africa referred to in section 3 of the Land Bank Act, 1944 (Act No. 13 of 1944), and a building society as defined in section 1 of the Building Societies Act, 1965 (Act No. 24 of 1965);".

Insertion of section 4A in Act 56 of 1955.

2. The following section is hereby inserted in the principal Act after section 4:

„Verhoor weens 'n misdryf gepleeg binne die regsgebied van 'n prokureur-generaal vind binne die regsgebied van 'n ander prokureur-generaal plaas op las van die Minister.

4A. (1) Wanneer iemand na bewering 'n misdryf binne die gebied ten opsigte waarvan 'n bepaalde prokureur-generaal aangestel is, gepleeg het, kan die Minister, indien hy dit in belang van die regspleging ag, by kennisgewing aan so iemand bestel, gelas dat die verhoor van daardie persoon ten aansien van daardie misdryf op 'n in die kennisgewing vermelde plek binne die gebied ten opsigte waarvan 'n ander prokureur-generaal aangestel is, moet plaasvind, en daarop is die bepalings van hierdie Wet en die in artikels 3 en 4 bedoelde wetsbepalings van toepassing asof so iemand bedoelde misdryf op die aldus vermelde plek gepleeg het.

(2) Die Minister se lasgewing is afdoende en nie aan appèl na 'n hof onderworpe nie.”.

3. Artikel 87 van die Hoofwet word hierby gewysig deur subartikel (1) deur die volgende subartikel te vervang:

Wysiging van artikel 87 van Wet 56 van 1955, soos gewysig deur artikel 24 van Wet 50 van 1956.

„(1) Geen beskuldigde teen wie 'n voorlopige ondersoek ingestel is, is voor die uitreiking van 'n lasbrief vir sy verwysing ter strafsitting of vir vonnis geregtig om op borgtog vrygelaat te word nie: Met dien verstande dat, behoudens die bepalings van artikel 108bis, die magistraat die beskuldigde voor beëindiging van die voorlopige ondersoek na goeiddunke op borgtog kan vrylaat.”.

4. Artikel 88 van die Hoofwet word hierby deur die volgende artikel vervang:

Vervanging van artikel 88 van Wet 56 van 1955.

„Beskuldigde geregtig om op borgtog vrygelaat te word indien ter strafsitting of vir vonnis verwys.

88. Elkeen wat weens 'n misdryf ter strafsitting of vir vonnis verwys word, is, behoudens die bepalings van artikel 108bis, geregtig om, sodra die lasbrief vir verwysing vir sy verhoor of vonnis uitgereik is, op borgtog vrygelaat te word: Met dien verstande dat waar iemand op 'n aanklag van 'n misdryf ter strafsitting of vir vonnis verwys is, die magistraat by wie aansoek om borgtog gedoen word, indien hy rede het om te vermoed dat ondanks enige voorwaardes van 'n borgakte, so iemand waarskynlik nie sal verskyn soos vereis word nie of nie enige opgelegde voorwaarde sal nakom nie, sonder benadeling van so iemand se regte kragtens artikel 97, kan weier om hom op borgtog vry te laat.”.

5. Artikel 91 van die Hoofwet word hierby deur die volgende artikel vervang:

Vervanging van artikel 91 van Wet 56 van 1955.

„Magistraat stel die borggeld binne vier-en-twintig uur vas.

91. (1) 'n Magistraat by wie 'n aansoek om borg ingevolge artikel 90 gedoen word, moet binne vier-en-twintig uur daarna sy beslissing daaromtrent gee en, indien die aansoek toegestaan word, die bedrag van die borggeld vasstel.

(2) Die aanklag teen die beskuldigde soos dit op die lasbrief aangeteken is, word deur die magistraat aanvaar as die aanklag waarop die beskuldigde inderdaad verwys is.”.

6. Artikel 98 van die Hoofwet word hierby deur die volgende artikel vervang:

Vervanging van artikel 98 van Wet 56 van 1955.

„Bevoegdheid van hoërhof om op borgtog vry te laat.

98. Behoudens die bepalings van artikel 108bis en enige ander wet, kan 'n hoërhof wat regsbevoegdheid ten opsigte van 'n misdryf besit op enige stadium van enige verrigtinge in enige hof ten opsigte van so 'n misdryf, die beskuldigde op borgtog vrylaat.”.

7. Artikel 105 van die Hoofwet word hierby deur die volgende artikel vervang:

Vervanging van artikel 105 van Wet 56 van 1955.

„Deposito in plaas van borgakte.

105. (1) (a) Wanneer iemand deur 'n hof, regter, magistraat of regterlike amptenaar aangesê word om ingevolge 'n bepaling van hierdie Wet borgaktes met of sonder borge aan te gaan, kan daardie hof, regter, magistraat of

"Trial of any offence committed within the area of jurisdiction of an attorney-general shall take place within the area of jurisdiction of any other attorney-general at direction of the Minister."

4A. (1) Whenever any person is alleged to have committed an offence within the area in respect of which a particular attorney-general has been appointed, the Minister may, if he deems it in the interests of the administration of justice, by notice served on such person, direct that the trial of that person in respect of such offence shall take place at a place specified in the notice within the area in respect of which any other attorney-general has been appointed, and thereupon the provisions of this Act and of the laws referred to in sections 3 and 4 shall apply as if such person had committed such offence at the place so specified.

(2) The direction of the Minister shall be final and not subject to appeal to any court."

Amendment of section 87 of Act 56 of 1955, as amended by section 24 of Act 50 of 1956.

3. Section 87 of the principal Act is hereby amended by the substitution for subsection (1) of the following subsection:

"(1) No accused against whom a preparatory examination has been instituted shall before the issue of the warrant for his committal for trial or sentence be entitled to be released on bail: Provided that the magistrate may, subject to the provisions of section 108*bis*, in his discretion release the accused on bail before the preparatory examination is concluded."

Substitution of section 88 of Act 56 of 1955.

4. The following section is hereby substituted for section 88 of the principal Act:

"Accused entitled to be admitted to bail if committed for trial or sentence."

88. Every person committed for trial or sentence in respect of any offence is, subject to the provisions of section 108*bis*, entitled as soon as the warrant of committal for his trial or sentence is issued, to be released on bail: Provided that where any person has been committed for trial or for sentence upon a charge of any offence, the magistrate to whom application for bail is made, may, if he has reason to believe that notwithstanding any conditions of a recognizance, such person is not likely to appear as required or to comply with any condition imposed (without prejudice to such person's rights under section 97) refuse to admit him to bail."

Substitution of section 91 of Act 56 of 1955.

5. The following section is hereby substituted for section 91 of the principal Act:

"Magistrate to fix the bail within twenty-four hours."

91. (1) A magistrate to whom an application for bail is made under section 90 shall, within twenty-four hours thereafter, give his decision thereon and, if the application is granted, fix the amount of the bail.

(2) The charge against the accused as recorded on the warrant of committal shall be accepted by the magistrate as the charge upon which the accused has in fact been committed."

Substitution of section 98 of Act 56 of 1955.

6. The following section is hereby substituted for section 98 of the principal Act:

"Power of superior court to admit to bail."

98. Subject to the provisions of section 108*bis* and any other law, a superior court having jurisdiction in respect of any offence may at any stage of any proceedings taken in any court in respect of that offence, release the accused on bail."

Substitution of section 105 of Act 56 of 1955.

7. The following section is hereby substituted for section 105 of the principal Act:

"Deposit instead of recognizance."

105. (1) (a) When any person is required by any court, judge, magistrate or judicial officer to enter into recognizances with or without sureties under any of the provisions of this Act, such court, judge, magistrate or judicial

regterlike amptenaar, behalwe in die geval van 'n borgakte vir goeie gedrag, in plaas van hom sodanige borgaktes te laat aangaan, hom of iemand anders ten behoeve van hom toelaat om die som geld of die bedrag in Staatseffekte wat die hof, regter, magistraat of regterlike amptenaar vasstel, te deponeer.

- (b) Wanneer iemand geregtig is om by die deponeer van 'n ingevolge paragraaf (a) vasgestelde som geld of bedrag in Staatseffekte op borgtog vrygelaat te word en hy by 'n plek wat kragtens wet vasgestel is vir die hou van periodieke hofsittings aangehou word, kan 'n in subartikel (2) bedoelde polisiebeampte by daardie plek te eniger tyd wanneer geen regterlike amptenaar beskikbaar is nie, so iemand op borgtog vrylaat indien hy of iemand anders ten behoeve van hom die aldus vasgestelde som geld of bedrag in Staatseffekte by daardie polisiebeampte deponeer.

(2) Indien iemand weens 'n ander misdryf as 'n misdryf in Deel II van die Tweede Bylae vermeld, aangekla word of kragtens 'n in artikel 211 (1) of 309 (3) bedoelde lasbrief in hegtenis geneem is, kan 'n polisiebeampte wat 'n rang of pos beklee wat deur die Minister van tyd tot tyd vir die doeleindes van hierdie artikel by kennisgewing in die *Staatskoerant* aangewys is, by 'n polisiestasie of -pos, te eniger tyd wanneer geen regterlike amptenaar beskikbaar is nie, so iemand op borgtog vrylaat as hy of iemand anders ten behoeve van hom by so 'n polisiebeampte die som geld deponeer wat die polisiebeampte vasstel, of aan die polisiebeampte die sekuriteit in plaas van borggeld verstrek wat laasgenoemde toereikend ag.

(3) Wanneer iemand ingevolge subartikel (1) of (2) op borgtog vrygelaat word, word skriftelike voorwaardes van dieselfde aard as die voorwaardes deur hierdie Hoofstuk ten opsigte van borgaktes voorgeskryf ten opsigte van die gedeponeerde geld of staatseffekte of die verstrekte sekuriteit gestel, en die bepalinge van artikels 99*bis*, 100, 101, 102, 104, 106 en 107 is *mutatis mutandis* ten opsigte van die aldus gedeponeerde geld of staatseffekte of die aldus verstrekte sekuriteit, na gelang van die geval, en ten opsigte van die persoon wat op borgtog vrygelaat is en die persoon wat sodanige som geld, staatseffekte of sekuriteit ten behoeve van die persoon wat op borgtog vrygelaat is, gedeponeer of verstrek het, van toepassing.

(4) Niemand word toegelaat om ten behoeve van iemand anders ingevolge hierdie artikel 'n som geld of enige staatseffekte te deponeer of enige sekuriteit te verstrek nie indien die betrokke hof, regter, magistraat, regterlike amptenaar of polisiebeampte rede het om te vermoed dat so iemand te eniger tyd voor of nadat hy bedoelde som geld of staatseffekte deponeer of bedoelde sekuriteit verstrek deur enige iemand op enige wyse teen verliese van sodanige som geld, staatseffekte of sekuriteit skadeloos gestel is of skadeloos gestel sal word, of dat hy geldelike voordeel ontvang het of enige geldelike voordeel sal ontvang in verband met die deponeer of verstreking van bedoelde som geld, staatseffekte of sekuriteit.

(5) Die bepalinge van subartikel (4) is nie van toepassing op die regsvertegenwoordiger van 'n beskuldigde wat 'n som geld of enige staatseffekte of sekuriteit ingevolge die bepalinge van hierdie artikel ten behoeve van bedoelde beskuldigde deponeer of verstrek nie."

officer may, except in the case of a bond for good behaviour, instead of causing such recognizances to be entered into, permit him or some person on his behalf to deposit a sum of money or Government securities to such amount as the court, judge, magistrate or judicial officer may fix.

(b) Whenever any person is entitled to be released on bail on depositing a sum of money or an amount in Government securities fixed in terms of paragraph (a) and is detained at a place appointed under any law for the holding of periodical courts, any policeman referred to in subsection (2) at such place may at any time when no judicial officer is available, release such person on bail if he or some person on his behalf deposits with such policeman the sum of money or the amount in Government securities so fixed.

(2) If a person is charged with any offence other than an offence specified in Part II of the Second Schedule or has been arrested by virtue of a warrant referred to in section 211 (1) or 309 (3), any policeman holding a rank or post designated by the Minister from time to time for the purposes of this section by notice in the *Gazette*, may at a police station or police post, at any time when no judicial officer is available, release such person on bail if he or any other person on his behalf deposits with such policeman, such sum of money as the policeman may fix, or furnishes to such policeman such security in lieu of bail as the latter deems sufficient.

(3) Whenever any person is released on bail in terms of subsection (1) or (2), conditions in writing of the same nature as the conditions prescribed by this Chapter in respect of recognizances, shall be made in respect of the money or Government securities deposited or the security furnished, and the provisions of sections 99bis, 100, 101, 102, 104, 106 and 107 shall apply *mutatis mutandis* in respect of the money, Government securities or security so deposited or furnished, as the case may be, and in respect of the person released on bail and the person who has deposited or furnished such money, Government securities or security on behalf of the person released on bail.

(4) No person shall be allowed to deposit or furnish on behalf of any other person any sum of money, or any Government securities or any security in terms of this section if the court, judge, magistrate, judicial officer or policeman concerned has reason to believe that such person, at any time before or after depositing such sum of money or Government securities, or furnishing such security, has been indemnified or will be indemnified by any person in any manner against loss of such sum of money, Government securities or security or that he has received or will receive any financial benefit in connection with the deposit or provision of such sum of money, Government securities or security.

(5) The provisions of subsection (4) shall not apply to the legal representative of an accused who deposits or furnishes any sum of money or any government securities or security in terms of the provisions of this section on behalf of such accused."

8. Artikel 108 van die Hoofwet word hierby gewysig deur subartikel (1) deur die volgende subartikel te vervang:

Wysiging van artikel 108 van Wet 56 van 1955, soos gewysig deur artikel 102 van Wet 33 van 1960, artikel 8 van Wet 92 van 1963 en artikel 5 van Wet 96 van 1965.

„(1) Indien iemand onder die ouderdom van agtien jaar weens 'n misdryf aangekla word, kan 'n hof, magistraat of polisiebeampte wat ingevolge 'n bepaling van hierdie Hoofstuk so iemand op borgtog kan vrylaat, in plaas van hom op borgtog vry te laat, of in plaas van hom aan te hou hom, in afwagting van sy verskyning of verdere verskyning voor 'n hof of magistraat, of totdat andersins regtens met hom gehandel word, in 'n veiligheidsplek soos in artikel 1 van die Kinderwet, 1960 (Wet No. 33 van 1960), omskryf, plaas of, tensy hy weens hoogverraad, moord, oortreding van 'n bepaling van die Wet op die Onderdrukking van Kommunisme, 1950 (Wet No. 44 van 1950), of daardie Wet soos deur enige ander Wet toegepas, ten opsigte waarvan 'n minimum- of verpligte straf van toepassing is, of oortreding van artikel 21 van die Algemene Regswysigingswet, 1962 (Wet No. 76 van 1962), of artikel 2 of 3 van die Wet op Terrorisme, 1967 (Wet No. 83 van 1967), aangekla word—

- (a) hom sonder borgtog vrylaat en hom waarsku om voor 'n hof of magistraat op die uur en dag wat dan deur die hof, magistraat of polisiebeampte vasgestel word, te verskyn; of
- (b) hom sonder borgtog onder die sorg van die persoon in wie se bewaring hy is, vrylaat en daardie persoon waarsku om hom voor 'n hof of magistraat te bring of te laat bring op die uur en dag wat dan soos voormeld vasgestel word.”

9. Artikel 108bis van die Hoofwet word hierby gewysig—

Wysiging van artikel 108bis van Wet 56 van 1955, soos ingevoeg deur artikel 4 van Wet 39 van 1961 en gewysig deur artikel 17 van Wet 76 van 1962, artikel 9 van Wet 37 van 1963, artikel 23 van Wet 80 van 1964 en artikel 6 van Wet 96 van 1965.

- (a) deur die voorbehoudsbepaling by subartikel (1) deur die volgende subartikels te vervang:

„(1A). Indien geen getuienis teen 'n in subartikel (1) bedoelde persoon by 'n voorlopige ondersoek of verhoor binne 'n tydperk van negentig dae na sy inhegtenisneming aangevoer is nie, kan hy te eniger tyd na verstryking van dié tydperk na skriftelike kennisgewing aan die prokureur-generaal by 'n regter of 'n hof of 'n magistraat binne wie se regsgebied hy aangehou word, aansoek doen om op borgtog vrygelaat te word.

(1B) Die regter, hof of magistraat by wie die aansoek gedoen word, kan na goeë dunks gelas dat die applikant op borgtog vrygelaat word op die bedinge en voorwaardes wat hy gelas, of hy kan die aansoek van die hand wys of andersins daarmee handel soos hy goedvind.”; en

- (b) deur die volgende paragraaf by subartikel (2) te voeg, terwyl die bestaande subartikel paragraaf (a) word:

„(b) Wanneer iemand wat weens 'n in subartikel (1) bedoelde misdryf in hegtenis geneem is, aansoek doen om op borgtog of andersins vrygelaat te word en die staatsaanklaer die regter, hof of magistraat by wie die aansoek gedoen word, meedeel dat die aangeleentheid na die betrokke prokureur-generaal met die oog op die uitreiking van 'n bevel ingevolge subartikel (1) verwys is, word so iemand, in afwagting van die beslissing van die prokureur-generaal, nie op borgtog of andersins vrygelaat nie: Met dien verstande dat, indien geen sodanige bevel binne die tydperk van veertien dae wat onmiddellik volg op die datum waarop bedoelde regter, hof of magistraat aldus meegedeel word, uitgereik word nie, so iemand weer aansoek kan doen om op borgtog of andersins vrygelaat te word en, behoudens die bepalings van enige wet, aldus vrygelaat kan word.”

10. Artikel 156bis van die Hoofwet word hierby gewysig deur al die woorde wat aan paragraaf (a) voorafgaan deur die volgende woorde te vervang:

Wysiging van artikel 156bis van Wet 56 van 1955, soos ingevoeg deur

Amendment of section 108 of Act 56 of 1955, as amended by section 102 of Act 33 of 1960, section 8 of Act 92 of 1963 and section 5 of Act 96 of 1965.

8. Section 108 of the principal Act is hereby amended by the substitution for subsection (1) of the following subsection:

“(1) If any person under the age of eighteen years is charged with an offence, any court which or any magistrate or policeman who may under any provision of this Chapter release such person on bail, may, instead of releasing him on bail, or instead of detaining him, place him in a place of safety as defined in section 1 of the Children’s Act, 1960 (Act No. 33 of 1960), pending his appearance or further appearance before a court or magistrate, or until he is otherwise dealt with according to law or, unless he is charged with treason, murder, contravention of any provision of the Suppression of Communism Act, 1950 (Act No. 44 of 1950), or that Act as applied by any other law, in respect of which a minimum or compulsory punishment applies, or contravention of section 21 of the General Law Amendment Act, 1962 (Act No. 76 of 1962), or section 2 or 3 of the Terrorism Act, 1967 (Act No. 83 of 1967)—

- (a) release him without bail and warn him to appear before a court or magistrate at a time and on a date then fixed by the court, magistrate or policeman; or
- (b) release him without bail to the care of the person in whose custody he is and warn that person to bring him or cause him to be brought before a court or magistrate at a time and on a date then fixed as aforesaid.”.

Substitution of section 108bis of Act 56 of 1955, as inserted by section 4 of Act 39 of 1961 and amended by section 17 of Act 76 of 1962, section 9 of Act 37 of 1963, section 23 of Act 80 of 1964 and section 6 of Act 96 of 1965.

9. Section 108bis of the principal Act is hereby amended—

- (a) by the substitution for the proviso to subsection (1) of the following subsections:

“(1A) If no evidence has been led against a person referred to in subsection (1) at a preparatory examination or trial within a period of ninety days after his arrest, he may at any time after the expiry of that period on notice in writing to the attorney-general apply to a judge or a court or magistrate in whose area of jurisdiction he is being detained, to be released on bail.

(1B) The judge, court or magistrate to whom or to which the application is made, may in his or its discretion order the release of the applicant on bail on such terms and conditions as he or it may direct, or he or it may dismiss the application or otherwise deal with it as he or it deems fit.”; and

- (b) by the insertion in subsection (2) of the following paragraph, the existing subsection becoming paragraph (a):

“(b) Whenever any person arrested for an offence referred to in subsection (1) applies to be released on bail or otherwise and the public prosecutor informs the judge, court or magistrate to whom or to which the application is made that the matter has been referred to the attorney-general concerned with a view to the issuing of an order in terms of subsection (1), such person shall, pending the decision of the attorney-general, not be released on bail or otherwise: Provided that, if no such order is issued within the period of fourteen days immediately following upon the date on which such judge, court or magistrate is so informed, such person may again apply to be released on bail or otherwise and may, subject to the provisions of any law, be so released.”.

Amendment of section 156bis of Act 56 of 1955, as inserted

10. Section 156bis of the principal Act is hereby amended by the substitution for all the words preceding paragraph (a) of the following words:

„156bis. As twee of meer beskuldigdes by 'n verhoor voor 'n hof ingestel kragtens artikel 2 van die Wet op Landdroshowe, 1944 (Wet No. 32 van 1944), of by 'n verhoor sonder 'n jurie voor 'n hoërhof, gesamentlik aangekla word weens enige misdryf, hetsy dieselfde of verskillende misdrywe, en die hof te eniger tyd na die aanvang van die verhoor op aansoek persoonlik gerig deur enige van die beskuldigdes of sy verteenwoordiger, oortuig is—”.

artikel 51 van Wet 68 van 1957 en gewysig deur artikel 24 van Wet 80 van 1964.

11. Artikel 211 van die Hoofwet word hierby gewysig— Wysiging van artikel 211 van Wet 56 van 1955.
(a) deur subartikel (1) deur die volgende subartikel te vervang:

„(1) Indien iemand wat gedagvaar is om by 'n strafsak aanwesig te wees of wat tydens sy aanwesigheid by 'n strafsak deur die hof gewaarsku is om weer by daardie strafsak aanwesig te wees, versuim om op die in die dagvaarding of waarskuwing bepaalde uur en dag by die betrokke strafsak aanwesig te wees of indien hy aanwesig was maar versuim het om aanwesig te bly, en die hof waarvoor bedoelde saak dien, op grond van 'n verklaring onder eed of van die relaas van die persoon wat die dagvaarding moes bestel of van die notule van bedoelde saak oortuig is dat 'n dagvaarding om by bedoelde saak aanwesig te wees aan so iemand gerig en behoorlik aan hom bestel is of dat hy die bestelling van bedoelde dagvaarding ontwyk of dat hy ingevolge hierdie artikel gewaarsku is om by bedoelde saak aanwesig te wees of dat hy aanwesig was maar versuim het om aanwesig te bly, kan die hof 'n lasbrief uitreik waarin gelas word dat hy in hegtenis geneem en op die in die lasbrief vermelde tyd en plek, of so spoedig moontlik daarna, voor die hof of 'n magistraat gebring word.”; en

- (b) deur subartikel (3) deur die volgende subartikel te vervang:

„(3) Die hof kan op summere wyse ondersoek instel na bedoelde persoon se versuim om die dagvaarding na te kom of om aan die in subartikel (1) bedoelde waarskuwing gevolg te gee of om aanwesig te bly, en tensy bewys word dat bedoelde persoon 'n redelike verskoning vir sodanige versuim het, kan die hof hom 'n vonnis van 'n boete van hoogstens vyf-en-twintig pond of gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens drie maande ople.”.

12. Artikel 216 van die Hoofwet word hierby gewysig deur Wysiging van artikel 216 van Wet 56 van 1955.
subartikel (4) deur die volgende subartikel te vervang:

„(4) Die in subartikel (3) bedoelde onkoste word bepaal ooreenkomstig die tarief kragtens artikel 87 (4) (c) van die Wet op Gevangenis, 1959 (Wet No. 8 van 1959), voorgeskryf.”.

13. Artikel 218 van die Hoofwet word hierby gewysig deur Wysiging van artikel 218 van Wet 56 van 1955, soos gewysig deur artikel 28 van Wet 80 van 1964.
subartikel (4) deur die volgende subartikel te vervang:

„(4) Regulasies ingevolge subartikel (3) kan aan daarin vermelde beamptes in die diens van die Staat die bevoegdheid verleen om, in gevalle waar betaling van toelaes teen die by bedoelde regulasies voorgeskrewe tariewe buitensporige ontbering kan meebring of in gevalle van persone wat buite die Republiek woonagtig is, goedkeuring te verleen vir die betaling van toelaes teen hoër tariewe as die aldus voorgeskrewe tariewe.”.

14. Die opskrif voor artikel 254 van die Hoofwet word hierby Vervanging van opskrif voor artikel 254 van Wet 56 van 1955.
deur die volgende opskrif vervang:

„Getuënis van Mededaders en sekere ander Persone.”.

15. Artikel 258 van die Hoofwet word hierby gewysig deur Wysiging van artikel 258 van Wet 56 van 1955.
die voorbehoudsbepaling by subartikel (1) (b) deur die volgende voorbehoudsbepaling te vervang:

„Met dien verstande dat indien die misdryf waaraan hy skuldig pleit sodanig is dat die hof van oordeel is dat

by section 51 of Act 68 of 1957 and amended by section 24 of Act 80 of 1964.

"156bis. If two or more accused are charged jointly at a trial before a court established under section 2 of the Magistrates' Courts Act, 1944 (Act No. 32 of 1944), or at a trial without a jury before a superior court, with any offence, whether the same or different offences, and the court is, at any time after the commencement of the trial, satisfied upon application made in person by any such accused or his representative—".

Amendment of section 211 of Act 56 of 1955.

11. Section 211 of the principal Act is hereby amended—

(a) by the substitution for subsection (1) of the following subsection:

"(1) If any person summoned to attend at any criminal proceedings or who during his attendance at any criminal proceedings was warned by the court to attend those criminal proceedings again, fails to attend the criminal proceedings concerned at the hour and on the day specified in the summons or warning, or if he attended but failed to remain in attendance, and the court in which the said proceedings are conducted, is satisfied from a statement under oath or from the return of the person who was required to serve the summons or from the record of the said proceedings that a summons to attend the said proceedings was directed to and duly served on such person, or that he is evading service of the said summons or that he was warned in terms of this section to attend the said proceedings or that he attended but failed to remain in attendance, the court may issue a warrant directing that he be arrested and brought, at a time and place stated in the warrant, or as soon thereafter as possible, before the court or any magistrate."; and

(b) by the substitution for subsection (3) of the following subsection:

"(3) The court may in a summary manner enquire into the said person's failure to obey the summons or to comply with the warning referred to in subsection (1) or to remain in attendance, and unless it is proved that the said person has a reasonable excuse for such failure, the court may sentence him to pay a fine not exceeding twenty-five pounds or to imprisonment for a period not exceeding three months."

Amendment of section 216 of Act 56 of 1955.

12. Section 216 of the principal Act is hereby amended by the substitution for subsection (4) of the following subsection:

"(4) The expenses mentioned in subsection (3) shall be determined in accordance with the scale prescribed under section 87 (4) (c) of the Prisons Act, 1959 (Act No. 8 of 1959)."

Amendment of section 218 of Act 56 of 1955, as amended by section 28 of Act 80 of 1964.

13. Section 218 of the principal Act is hereby amended by the substitution for subsection (4) of the following subsection:

"(4) Regulations under subsection (3) may empower such officers in the service of the State as may be specified therein, in cases where payment of allowances in accordance with the tariffs prescribed by such regulations may cause undue hardship or in cases of persons who are resident outside the Republic, to authorize the payment of allowances in accordance with higher tariffs than the tariffs so prescribed."

Substitution of superscription before section 254 of Act 56 of 1955.

14. The following superscription is hereby substituted for the superscription before section 254 of the principal Act:

"Evidence of Accomplices and certain other Persons."

Amendment of section 258 of Act 56 of 1955.

15. Section 258 of the principal Act is hereby amended by the substitution for the proviso to subsection (1) (b) of the following proviso:

"Provided that if the offence to which he pleads guilty is such that the court is of opinion that it does not merit

dit nie gevangenisstraf sonder die keuse van 'n boete of lyfstraf of 'n boete van meer as vyf-en-twintig pond verdien nie, die hof, indien die vervolger geen getuienis met betrekking tot die pleging van die misdryf aanbied nie, die beskuldigde weens bedoelde misdryf op sy pleit van skuldig, skuldig kan bevind, sonder ander bewys van die pleging van die misdryf, en daarop enige bevoegde vonnis kan opla behalwe gevangenisstraf of 'n ander vorm van aanhouding sonder die keuse van 'n boete of lyfstraf of 'n boete van meer as vyf-en-twintig pond, of andersins volgens wet met hom kan handel."

16. Artikel 264 van die Hoofwet word hierby deur die volgende artikel vervang:

„Poste in bankiers-boeke as getuienis in sekere gevalle toelaatbaar.

264. Poste in grootboeke, dagboeke, kasboeke en ander rekeningboeke van 'n bank is toelaatbaar as *prima facie*-bewys van die aangeleenthede, transaksies en rekeninge daarin opgeteken, by bewys deur die skriftelike beëdigde verklaring van 'n direkteur, bestuurder of beampte van daardie bank, of deur ander bewys, dat bedoelde grootboeke, dagboeke, kasboeke of ander rekeningboeke die gewone boeke van bedoelde bank is of was, en dat bedoelde poste in die gebruikelike en gewone loop van besigheid aangebring is, en dat bedoelde boeke in die bewaring of onder die beheer van bedoelde bank is of onmiddellik daaruit kom."

Vervanging van artikel 264 van Wet 56 van 1955.

17. Artikel 309 van die Hoofwet word hierby gewysig deur subartikel (3) deur die volgende subartikel te vervang:

„(3) Indien iemand versuim om te verskyn op die uur en dag wat vasgestel is vir sy verskyning om op 'n aanklag te antwoord, en die hof uit hoofde van die relaas van die persoon wat die dagvaarding moes bestel, oortuig is dat hy behoorlik gedagvaar is, of indien dit uit getuienis onder eed afgelê, blyk dat hy bestelling van die dagvaarding ontwyk, of indien dit uit sodanige getuienis blyk dat hy aanwesig was maar versuim het om aanwesig te bly, kan die hof waarvoor bedoelde strafsak dien 'n lasbrief uitreik waarin gelas word dat hy in hegtenis geneem en op 'n in die lasbrief vermelde tyd en plek of so spoedig moontlik daarna, voor die hof of 'n magistraat gebring word."

Wysiging van artikel 309 van Wet 56 van 1955, soos gewysig deur artikel 29 van Wet 50 van 1956 en artikel 31 van Wet 92 van 1963.

18. Artikel 309bis van die Hoofwet word hierby gewysig deur subartikel (1) deur die volgende subartikel te vervang:

„(1) Indien 'n vredesbeampte redelike gronde het om te vermoed dat 'n laerhof by die veroordeling van 'n persoon weens 'n misdryf, 'n vonnis van 'n boete van hoogstens vyf-en-twintig pond sal opla en aan daardie persoon 'n skriftelike kennisgewing in die voorgeskrewe vorm oorhandig wat hom aansê om te verskyn om te antwoord op 'n aanklag dat hy daardie misdryf gepleeg het, word dit, behalwe vir die doeleindes van artikel 310 (2), geag dat daardie persoon behoorlik ingevolge artikel 309 gedagvaar is om op die tyd en plek in die kennisgewing vermeld, te verskyn om op die aanklag te antwoord."

Wysiging van artikel 309bis van Wet 56 van 1955, soos ingevoeg deur artikel 23 van Wet 16 van 1959 en gewysig deur artikel 32 van Wet 92 van 1963.

19. Artikel 311 van die Hoofwet word hierby gewysig deur paragraaf (a) van subartikel (2) deur die volgende paragraaf te vervang:

„(a) Indien die beskuldigde op borgtog vrygelaat is, laat die hof 'n kennisgewing aan hom bestel waarin vermeld word dat die saak terugverwys is om deur die hof behandel te word en hy aangesê word om op die uur en dag wat vir die verhoor bepaal is, te verskyn."

Wysiging van artikel 311 van Wet 56 van 1955.

20. Die volgende artikel word hierby in die Hoofwet na artikel 335 ingevoeg:

Invoeging van artikel 335A in Wet 56 van 1955.

punishment of imprisonment without the option of a fine or of whipping or of a fine exceeding twenty-five pounds, it may, if the prosecutor does not tender evidence of the commission of the offence, convict the accused of such offence upon his plea of guilty, without other proof of the commission of the offence, and thereupon impose any competent sentence other than imprisonment or any other form of detention without the option of a fine or whipping or a fine exceeding twenty-five pounds, or it may deal with him otherwise in accordance with law.”.

Substitution of section 264 of Act 56 of 1955.

16. The following section is hereby substituted for section 264 of the principal Act:

“Entries in bankers’ books admissible as evidence in certain cases.

264. The entries in ledgers, day-books, cash-books and other account books of any bank shall be admissible as *prima facie* evidence of the matters, transactions and accounts therein recorded, on proof being given by the affidavit in writing of a director, manager or officer of that bank, or by other evidence that such ledgers, day-books, cash-books or other account books are or have been the ordinary books of such bank, and that the said entries have been made in the usual and ordinary course of business, and that such books are in, or come immediately from, the custody or the control of such bank.”.

Amendment of section 309 of Act 56 of 1955, as amended by section 29 of Act 50 of 1956 and section 31 of Act 92 of 1963.

17. Section 309 of the principal Act is hereby amended by the substitution for subsection (3) of the following subsection:

“(3) If any person fails to appear at the hour and on the day appointed for his appearance to answer any charge, and the court is satisfied upon the return of the person required to serve the summons that he was duly summoned or if it appears from evidence given under oath that he is evading service of the summons, or if it appears from such evidence that he attended but failed to remain in attendance, the court in which the said criminal proceedings are conducted, may issue a warrant, directing that he be arrested and brought, at a time and place stated in the warrant, or as soon thereafter as possible, before the court or any magistrate.”.

Amendment of section 309bis of Act 56 of 1955, as inserted by section 23 of Act 16 of 1959 and amended by section 32 of Act 92 of 1963.

18. Section 309bis of the principal Act is hereby amended by the substitution for subsection (1) of the following subsection:

“(1) If a peace officer has reasonable grounds for believing that an inferior court will on convicting any person of any offence, impose a sentence of a fine not exceeding twenty-five pounds and hands to such person a written notice in the prescribed form calling upon him to appear to answer a charge of having committed such offence, such person shall, except for the purposes of section 310 (2), be deemed to have been duly summoned under section 309 to appear to answer the charge at the time and place stated in the notice.”.

Amendment of section 311 of Act 56 of 1955.

19. Section 311 of the principal Act is hereby amended by the substitution for paragraph (a) of subsection (2) of the following paragraph:

“(a) If the accused has been released on bail, the court shall cause a notice to be served on him stating that the case has been remitted to it to be dealt with and requiring him to appear at the hour and on the day appointed for the trial.”.

Insertion of section 335A in Act 56 of 1955.

20. The following section is hereby inserted in the principal Act after section 335:

„In geval van strafver- 335A. (1) Wanneer 'n hof verplig is om 'n
sagtende persoon wat hy aan 'n misdryf skuldig bevind het,
omstandig- die by artikel 334ter (2), 334^{quat} (2) of 335 (2) voor-
hede kan 'n geskrewe straf op te lê en van oordeel is dat daar
ander straf omstandighede is wat die oplegging van 'n ligter
in die plek straf as bedoelde voorgeskrewe straf regverdig,
van sekere teken hy daardie omstandighede in die notule van
voorgeskrewe die verrigtinge aan en—
verpligte (a) indien hy verplig is om daardie persoon die by
strawwe artikel 334ter (2) voorgeskrewe straf op te lê,
opgelê word. lê hy hom in die plek daarvan gevangenisstraf
vir 'n tydperk van hoogstens twee jaar op;

(b) indien hy verplig is om daardie persoon die by
artikel 334^{quat} (2) voorgeskrewe straf op te lê,
lê hy hom in die plek daarvan gevangenisstraf
vir 'n tydperk van hoogstens vyf jaar op; of

(c) indien hy verplig is om daardie persoon die by
artikel 335 (2) voorgeskrewe straf op te lê, lê
hy hom in die plek daarvan gevangenisstraf vir
'n tydperk van hoogstens nege jaar op.

(2) Ondanks andersluidende wetsbepalings is 'n
magistraatshof bevoeg om die straf wat by sub-
artikel (1) (a) voorgeskryf word, op te lê en is die
hof van 'n streekafdeling bevoeg om die strawwe
wat by subartikel (1) (b) en (c) voorgeskryf word, op
te lê.”

21. Artikel 351 van die Hoofwet word hierby gewysig deur Wysiging van
in subartikel (1) die woorde „vyftien pond” oral waar hulle artikel 351 van
voorkom deur die woorde „vyf-en-twintig pond” te vervang. Wet 56 van 1955.

22. Artikel 352 van die Hoofwet word hierby gewysig deur Wysiging van
paragraaf (b) van subartikel (2) te skrap. artikel 352 van
Wet 56 van 1955,
soos gewysig deur
artikel 38 van Wet
16 van 1959,
artikel 100 van
Wet 33 van 1960,
artikel 40 van Wet
92 van 1963 en
artikel 13 van
Wet 96 van 1965.

23. Artikel 357 van die Hoofwet word hierby gewysig deur Wysiging van
paragraaf (c) van subartikel (5) deur die volgende paragraaf te artikel 357 van
vervang: Wet 56 van 1955,
soos gewysig deur
artikel 43 van
Wet 92 van 1963
en artikel 15 van
Wet 96 van 1965.

„(c) Wanneer 'n hoërhof 'n toekenning van skadevergoe-
ding, koste of uitgawe ingevolge hierdie artikel gedoen
het, stuur die griffier van die hof 'n gesertifiseerde
afskrif van die toekenning aan die klerk van die hof
van die magistraatshof van die distrik deur die hof
aangewys of, indien die hof geen distrik aangewys het
nie, aan die klerk van die hof van die magistraatshof
van die distrik waarin die betrokke misdryf gepleeg is,
en daarop het so 'n toekenning dieselfde uitwerking as
'n siviele vonnis van daardie magistraatshof.”

24. Artikel 363 van die Hoofwet word hierby deur die Vervanging van
volgende artikel vervang: artikel 363 van
Wet 56 van 1955.

„Aansoeke 363. (1) 'n Beskuldigde wat voor 'n hoërhof, hetsy
om kon- met of sonder 'n jurie, aan 'n misdryf skuldig bevind
donasie, word, kan binne 'n tydperk van veertien dae vanaf
om verlof om die oplegging van vonnis ten gevolge van so 'n
te appelleer skuldigbevinding, of binne so 'n langer tydperk as
en om verlof wat op aansoek (in hierdie artikel 'n aansoek om
om verdere kondonasie genoem) om gegronde redes toegelaat
getuigenis te word—
lei.

(a) in die geval van 'n skuldigbevinding deur 'n
spesiale strafhof, by daardie hof of 'n regter
wat lid van daardie hof was, of, indien so 'n
regter nie beskikbaar is nie, by 'n regter van die
provinsiale of plaaslike afdeling binne die regs-

"In case of mitigating circumstances another sentence may be imposed in lieu of certain prescribed compulsory sentences.

335A. (1) Whenever a court is bound to impose upon a person convicted by it of an offence, a punishment prescribed by section 334*ter* (2), 334*quat* (2) or 335 (2) and is of opinion that there are circumstances which justify the imposition of a lighter sentence than such prescribed punishment, it shall enter those circumstances on the record of the proceedings and shall—

- (a) if it is bound to sentence such person to the punishment prescribed by section 334*ter* (2), impose upon him, in lieu thereof, a sentence of imprisonment for a period not exceeding two years;
- (b) if it is bound to sentence such person to the punishment prescribed by section 334*quat* (2), impose upon him, in lieu thereof, a sentence of imprisonment for a period not exceeding five years; or
- (c) if it is bound to sentence such person to the punishment prescribed by section 335 (2), impose upon him, in lieu thereof, a sentence of imprisonment for a period not exceeding nine years.

(2) Notwithstanding anything to the contrary in any law contained, a magistrate's court shall be competent to impose the punishment prescribed by subsection (1) (a) and the court of a regional division shall be competent to impose the punishments prescribed by subsection (1) (b) and (c)."

Amendment of section 351 of Act 56 of 1955.

21. Section 351 of the principal Act is hereby amended by the substitution in subsection (1) for the words "fifteen pounds" whenever they occur of the words "twenty-five pounds".

Amendment of section 352 of Act 56 of 1955, as amended by section 38 of Act 16 of 1959, section 100 of Act 33 of 1960, section 40 of Act 92 of 1963 and section 13 of Act 96 of 1965.

22. Section 352 of the principal Act is hereby amended by the deletion of paragraph (b) of subsection (2).

Amendment of section 357 of Act 56 of 1955, as amended by section 43 of Act 92 of 1963 and section 15 of Act 96 of 1965.

23. Section 357 of the principal Act is hereby amended by the substitution for paragraph (c) of subsection (5) of the following paragraph:

"(c) When a superior court has made any award of compensation, costs or expenses under this section, the registrar of the court shall forward a certified copy of the award to the clerk of the court of the magistrate's court of the district designated by the court, or, if no district has been designated by the court, to the clerk of the court of the magistrate's court of the district wherein the offence in question was committed, and thereupon such award shall have the same effect as a civil judgment of that magistrate's court."

Substitution of section 363 of Act 56 of 1955.

24. The following section is hereby substituted for section 363 of the principal Act:

"Applications for condonation, for leave to appeal, and for leave to lead further evidence.

363. (1) An accused convicted of any offence before a superior court whether sitting with or without a jury, may, within a period of fourteen days of the passing of any sentence as a result of such conviction, or within such extended period as may on application (in this section referred to as an application for condonation) on good cause be allowed, apply—

- (a) if the conviction was by a special criminal court, to that court, or any judge who was a member of that court, or if no such judge is available, to any judge of the provincial or local division

gebied waarvan die spesiale straffhof sitting gehou het; en

- (b) in die geval van 'n skuldigbevinding deur 'n ander hof, by die regter wat by die verhoor voorgesit het of, indien hy nie beskikbaar is nie of, in die geval van 'n skuldigbevinding deur 'n rondgaande hof, bedoelde hof nie sitting hou nie, by 'n ander regter van die provinsiale of plaaslike afdeling waarvan bedoelde regter toe hy aldus voorgesit het, 'n lid was,

aansoek doen om verlof om na die appèlhof teen sy skuldigbevinding of teen enige vonnis of bevel wat daarop gevolg het, te appelleer (in hierdie artikel 'n aansoek om verlof om te appelleer genoem) en 'n beskuldigde wat op grond van 'n pleit van skuldig voor so 'n hof aan 'n misdryf skuldig bevind is, kan binne dieselfde tydperk aansoek doen om verlof om aldus teen 'n vonnis of bevel wat daarop gevolg het, te appelleer.

(2) Iedere aansoek om verlof om te appelleer moet die gronde waarop die beskuldigde wil appelleer, duidelik en uitdruklik uiteensit: Met dien verstande dat indien die beskuldigde onmiddellik na die oplegging van vonnis mondeling om sodanige verlof aansoek doen, hy daardie gronde moet opgee, en dit op skrif gestel word en deel van die notule uitmaak.

(3) Wanneer by 'n aansoek ingevolge subartikel (1) om verlof om te appelleer daar deur middel van 'n beëdigde verklaring bewys word—

- (a) dat verdere getuienis wat vermoedelik as waar aanvaar sal word, beskikbaar is;
- (b) dat indien dit aanvaar word die getuienis redelikerwys kan lei tot 'n ander uitspraak of vonnis; en
- (c) behalwe in buitengewone gevalle, dat daar 'n redelik aanvaarbare verklaring is vir die versuim om die getuienis voor die afsluiting van die verhoor voor te lê,

kan die hof wat die aansoek aanhoor, daardie getuienis en enige verdere getuienis wat daardeur nodig gemaak word, met inbegrip van enige teenbewys deur die vervolger geroep en enige getuienis deur die hof geroep, ontvang.

(4) Getuienis wat ontvang is ingevolge 'n aansoek ingevolge subartikel (1) om verlof om te appelleer, word vir die doeleindes van 'n appèl geag getuienis te wees wat by die verhoor afgeneem of toegelaat is.

(5) Indien 'n aansoek ingevolge subartikel (1) om verlof om te appelleer toegestaan word, laat die griffier van die hof wat so 'n aansoek toestaan, sonder versuim dienooreenkomstig aan die griffier van die appèlhof kennis gee, en 'n gesertifiseerde afskrif van die notule, met inbegrip van afskrifte van die getuienis, hetsy dit mondeling of dokumentêr is, wat by die verhoor afgeneem of toegelaat is, en 'n opgaaf van die gronde van appèl, aan bedoelde griffier deurstuur: Met dien verstande dat, in plaas van die notule in die geheel, afskrifte (een waarvan gesertifiseer moet wees) van die gedeelte van die notule wat die prokureur-generaal en die beskuldigde by ooreenkoms as voldoende bepaal, met toestemming van die beskuldigde en die prokureur-generaal deurgestuurd kan word, in watter geval die appèlhof nogtans kan gelas dat die notule in die geheel voorgelê word.

(6) Indien 'n aansoek ingevolge subartikel (1) om kondonasie of om verlof om te appelleer geweier word, of indien by 'n aansoek om verlof om te appelleer 'n aansoek om verlof om verdere getuienis te roep geweier word, kan die beskuldigde binne

within whose jurisdiction the special criminal court sat; and

- (b) if the conviction was by any other court, to the judge who presided at the trial, or if he is not available, or if in the case of a conviction before a circuit court, the said court is not sitting, to any other judge of the provincial or local division of which the aforesaid judge was a member when he so presided,

for leave to appeal to the appeal court against his conviction or against any sentence or order following thereon (in this section referred to as an application for leave to appeal), and an accused convicted of any offence before any such court on a plea of guilty may, within the same period, apply for leave so to appeal against any sentence or any order following thereon.

(2) Every application for leave to appeal shall set forth clearly and specifically the grounds upon which the accused desires to appeal: Provided that if the accused applies verbally for such leave immediately after the passing of the sentence, he shall state such grounds and they shall be taken down in writing and form part of the record.

(3) When in any application under subsection (1) for leave to appeal it is shown by affidavit—

- (a) that further evidence which would presumably be accepted as true, is available;
- (b) that if accepted the evidence could reasonably lead to a different verdict or sentence; and
- (c) save in exceptional cases, that there is a reasonably acceptable explanation for the failure to produce the evidence before the close of the trial,

the court hearing the application may receive that evidence and any further evidence rendered necessary thereby, including any evidence in rebuttal called by the prosecutor and any evidence called by the court.

(4) Any evidence received in pursuance of an application under subsection (1) for leave to appeal, shall for the purposes of an appeal be deemed to be evidence taken or admitted at the trial.

(5) If an application under subsection (1) for leave to appeal is granted, the registrar of the court granting such application shall cause notice to be given accordingly to the registrar of the court of appeal without delay, and shall cause to be transmitted to the said registrar a certified copy of the record including copies of the evidence, whether oral or documentary, taken or admitted at the trial, and a statement of the grounds of appeal: Provided that, instead of the whole record, with the consent of the accused and the attorney-general, copies (one of which shall be certified) may be transmitted of such parts of the record as may be agreed upon by the attorney-general and the accused to be sufficient, in which event the court of appeal may nevertheless call for the production of the whole record.

(6) If an application under subsection (1) for condonation or leave to appeal is refused or if in any application for leave to appeal an application for leave to call further evidence is refused, the accused may, within a period of twenty-one days of

'n tydperk van een-en-twintig dae na die weiering, of binne so 'n langer tydperk as wat om gegronde redes toegelaat word, by wyse van versoekskrif aan die Hoofregter gerig, sy aansoek om kondonاسie of om te appelleer, of sy aansoek om verlof om verdere getuienis te roep, of al daardie aansoeke, na gelang van die geval, aan die appèlhof voorlê, en moet hy terselfdertyd aan die griffier van die provinsiale of plaaslike afdeling (behalwe 'n rondgaande hof) binne die regsgebied waarvan die verhoor plaasgevind het en waarvan die regter wat by die verhoor voorgesit het, 'n lid was toe hy aldus voorgesit het, skriftelik kennis gee dat dit gedoen is. Daardie griffier stuur 'n afskrif van die betrokke aansoek of aansoeke en van die redes vir die weiering daarvan aan die appèlhof.

(7) Die versoekskrif kan *in camera* oorweeg word deur die Hoofregter of deur enige ander regter van die appèlhof na wie dit deur die Hoofregter verwys word.

(8) Die regter wat die versoekskrif oorweeg, kan—

- (a) enige verdere inligting van die regter wat die aansoek om kondonاسie of die aansoek om te appelleer of die aansoek om verlof om verdere getuienis te roep oorweeg het of wat by die verhoor waarop so 'n aansoek betrekking het, voorgesit het, aanvra;
- (b) gelas dat die betrokke aansoek of aansoeke of die een of ander van hulle op 'n vasgestelde tyd en plek voor hom beredeneer word;
- (c) hetsy hy ingevolge paragraaf (a) of (b) gehandel het al dan nie—

- (i) in die geval van 'n aansoek om kondonاسie, die aansoek toestaan of weier en, indien hy die aansoek toestaan, gelas dat 'n aansoek om verlof om te appelleer binne die deur hom bepaalde tydperk by die in subartikel (1) bedoelde hof of regter gedoen word of, indien hy dit dienstig ag, dat 'n aansoek om verlof om te appelleer binne die deur hom bepaalde tydperk ingevolge die bepalings van subartikel (4) voorgelê word asof dit deur die in subartikel (1) bedoelde hof of regter geweier is;

- (ii) in die geval van 'n aansoek om verlof om te appelleer of 'n aansoek om verlof om verdere getuienis te roep, die aansoek toestaan of weier of, indien die regter van oordeel is dat die aansoek om verlof om verdere getuienis te roep, toegestaan moes gewees het, kan hy, voordat hy oor die aansoek om verlof om te appelleer beslis, of, in die geval waar die in subartikel (1) bedoelde hof of regter verlof om te appelleer toegestaan maar verlof om verdere getuienis te roep geweier het, die weiering van bedoelde hof of regter om verlof toe te staan om verdere getuienis te roep, ter syde stel en die aangeleentheid terugverwys sodat verdere getuienis ooreenkomstig die bepalings van subartikel (3) ontvang kan word; of

- (d) die aangeleentheid na die appèlhof vir oorweging, hetsy na beredenering of andersins, verwys, en die appèlhof kan daarop met die aangeleentheid op 'n in paragraaf (c) bedoelde wyse handel.

(9) Die beslissing van 'n regter van die appèlhof, of van die appèlhof, na gelang van die geval, om 'n aansoek toe te staan of te weier, is afdoende.

(10) Kennis van die dag wat vir die verhoor van 'n aansoek ingevolge hierdie artikel vasgestel is,

such refusal, or within such extended period as may on good cause be allowed, by petition addressed to the Chief Justice submit his application for condonation or for leave to appeal or his application for leave to call further evidence, or all such applications, as the case may be, to the court of appeal, at the same time giving written notice that this has been done to the registrar of the provincial or local division (other than a circuit court) within whose jurisdiction the trial has taken place, and of which the judge who presided at the trial was a member when he so presided. Such registrar shall forward to the court of appeal a copy of the application or applications in question and of the reasons for refusing such application or applications.

(7) The petition may be considered in Chambers by the Chief Justice or by any other judge of the court of appeal to whom it may be referred by the Chief Justice.

(8) The judge considering the petition may—

- (a) call for any further information from the judge who heard the application for condonation or the application for leave to appeal or the application for leave to call further evidence or who presided at the trial to which any such application relates;
- (b) order that the application or applications in question or any of them be argued before him at a time and place appointed;
- (c) whether he has acted under paragraph (a) or (b) or not—
 - (i) in the case of an application for condonation, grant or refuse the application and, if he grants the application, direct that an application for leave to appeal shall be made within the period fixed by him to the court or judge referred to in subsection (1) or, if he deems it expedient, that an application for leave to appeal shall be submitted under subsection (4) within the period fixed by him as if it had been refused by the court or judge referred to in subsection (1);
 - (ii) in the case of an application for leave to appeal or an application for leave to call further evidence, grant or refuse the application or, if such judge is of the opinion that the application for leave to call further evidence should have been granted, he may, before deciding upon the application for leave to appeal, or, in the case where the court or judge referred to in subsection (1) has granted the application for leave to appeal but has refused leave to call further evidence, set aside the refusal of the said court or judge to grant leave to call further evidence and remit the matter in order that further evidence may be received in accordance with the provisions of subsection (3); or
- (d) refer the matter to the court of appeal for consideration, whether upon argument or otherwise, and the court of appeal may thereupon deal with the matter in any manner referred to in paragraph (c).

(9) The decision of a judge of the court of appeal, or of the court of appeal, as the case may be, to grant or refuse any application, shall be final.

(10) Notice shall be given to the attorney-general concerned and the accused of the date fixed for the hearing of any application under this section, and

en van die plek ingevolge subartikel (8) vir enige verhoor vasgestel, moet aan die betrokke prokureur-generaal en die beskuldigde gegee word."

25. Artikel 364 van die Hoofwet word hierby deur die volgende artikel vervang:

Vervanging van artikel 364 van Wet 56 van 1955.

„Spesiale aantekening van onreëlmatige of met die reg strydige verrigtinge.

364. (1) Indien 'n beskuldigde meen dat enige van die verrigtinge in verband met of gedurende sy verhoor voor 'n hoërhof, hetsy met of sonder 'n jurie, onreëlmatig of met die reg strydig is, kan hy of gedurende sy verhoor of binne 'n tydperk van veertien dae na sy skuldigbevinding of binne die langer tydperk wat op aansoek (in hierdie artikel 'n aansoek om kondonasië genoem) om gegronde redes toegelaat word, aansoek doen dat op die notule 'n spesiale aantekening aangebring word (in hierdie artikel 'n aansoek om 'n spesiale aantekening genoem) wat vermeld in watter opsig die verrigtinge na bewering onreëlmatig of met die reg strydig is, en op so 'n aansoek om 'n spesiale aantekening word so 'n spesiale aantekening gemaak tensy die hof waaraan of die regter aan wie die aansoek om 'n spesiale aantekening gerig word, van oordeel is dat die aansoek nie te goeder trou gedoen word nie, of dat dit beuselagtig of onsinnig is, of dat die toestaan van die aansoek op 'n misbruik van geregtelike prosedures sal neerkom.

(2) Behalwe soos hieronder bepaal, word 'n aansoek om kondonasië of om 'n spesiale aantekening gerig aan die regter wat by die verhoor voorgesit het of, indien hy nie beskikbaar is nie of, in die geval van 'n skuldigbevinding deur 'n rondgaande hof, bedoelde hof nie sitting hou nie, aan 'n ander regter van die provinsiale of plaaslike afdeling waarvan daardie regter 'n lid was toe hy aldus voorgesit het.

(3) Indien die beskuldigde deur 'n spesiale strafhof skuldig bevind is, word 'n aansoek om kondonasië of om 'n spesiale aantekening gerig aan daardie hof of, indien daardie hof nie sitting hou nie, aan 'n regter wat 'n lid van daardie hof was, of, indien so 'n regter nie beskikbaar is nie, aan 'n regter van die provinsiale of plaaslike afdeling binne die regsgebied waarvan die spesiale strafhof sitting gehou het.

(4) Die bewoording van 'n spesiale aantekening word deur die hof of die regter wat die aansoek om 'n spesiale aantekening toestaan, vasgestel.

(5) Indien 'n aansoek om kondonasië of om 'n spesiale aantekening geweier word, kan die beskuldigde binne 'n tydperk van een-en-twintig dae vanaf so 'n weiering of binne die langer tydperk wat om gegronde redes toegelaat word, by wyse van 'n versoekskrif aan die Hoofregter gerig, by die appèlhof aansoek doen om kondonasië of om 'n spesiale aantekening, wat vermeld in watter opsig die verrigtinge na bewering onreëlmatig of met die reg strydig is, na gelang van die geval, en daarna is die bepalings van subartikels (7), (8), (9) en (10) van artikel 363 *mutatis mutandis* van toepassing."

26. Artikel 386 van die Hoofwet word hierby gewysig deur subartikels (1) en (2) deur die volgende subartikels te vervang:

Wysiging van artikel 386 van Wet 56 van 1955, soos gewysig deur artikel 102 van Wet 33 van 1960.

„(1) Indien 'n beskuldigde weens 'n in artikel 64 (5) bedoelde misdryf aangekla word, mag niemand (behoudens die bepalings van subartikel (4)) te eniger tyd deur middel van die radio of in enige dokument enige inligting met betrekking tot bedoelde aanklag of enige inligting wat by enige verrigtinge wat op bedoelde aanklag betrekking het aan die lig kom, publiseer nie, tensy die regter of amptenaar

of any place appointed under subsection (8) for any hearing.”.

Substitution of
section 364 of
Act 56 of 1955.

25. The following section is hereby substituted for section 364 of the principal Act:

“Special
entry of
irregularity
or illegality.

364. (1) If an accused thinks that any of the proceedings in connection with or during his trial, whether by jury or not, before a superior court are irregular or not according to law, he may, either during his trial or within a period of fourteen days after his conviction, or within such extended period as may upon application (in this section referred to as an application for condonation) on good cause be allowed, apply for a special entry to be made on the record (in this section referred to as an application for a special entry) stating in what respect the proceedings are alleged to be irregular or not according to law and such a special entry shall, upon such application for a special entry, be made unless the court to which or the judge to whom the application for a special entry is made is of opinion that the application is not made *bona fide*, or that it is frivolous or absurd, or that the granting of the application would be an abuse of the process of the Court.

(2) Save as hereinafter provided an application for condonation or for a special entry shall be made to the judge who presided at the trial, or if he is not available, or if in the case of a conviction before a circuit court, the said court is not sitting, to any other judge of the provincial or local division of which that judge was a member when he so presided.

(3) If the accused was convicted by a special criminal court, an application for condonation or for a special entry shall be made to that court, or if that court is not sitting, to any judge who was a member of that court, or if no such judge is available, to any judge of the provincial or local division within whose area of jurisdiction the special criminal court sat.

(4) The terms of a special entry shall be settled by the court which or the judge who grants the application for a special entry.

(5) If an application for condonation or for a special entry is refused, the accused may, within a period of twenty-one days of such refusal, or within such extended period as may on good cause be allowed, by petition addressed to the Chief Justice, apply to the court of appeal for condonation or for a special entry to be made on the record stating in what respect the proceedings are alleged to be irregular or not according to law, as the case may be, and thereupon the provisions of subsections (7), (8), (9) and (10) of section 363 shall, *mutatis mutandis*, apply.”.

Amendment of
section 386 of
Act 56 of 1955,
as amended by
section 102 of
Act 33 of 1960.

26. Section 386 of the principal Act is hereby amended by the substitution for subsections (1) and (2) of the following subsections:

“(1) If an accused is charged with an offence referred to in section 64 (5) no person shall at any time (subject to the provisions of subsection (4)) publish by radio or in any document any information relating to the said charge or any information disclosed at any proceedings relating to such charge, unless the judge or officer presiding at such

wat by die verhoor voorsit, na raadpleging met die persoon teen of ten opsigte van wie die ten laste gelegde misdryf na bewering gepleeg is (of indien hy 'n minderjarige is, sy voog) deur middel van 'n dokument deur hom of deur die griffier of klerk van die hof onderteken, tot sodanige publikasie toegestem het.

(2) Niemand mag te eniger tyd op enige wyse in subartikel (1) vermeld, die naam, adres, skool, werkplek of enige ander inligting wat die identiteit van iemand onder die ouderdom van agtien jaar wat weens 'n misdryf aangekla word of aangekla is, waarskynlik aan die lig sal bring, publiseer nie: Met dien verstande dat indien die Minister of die regter of regterlike amptenaar wat by die verhoor van so iemand voorsit of voorgesit het van oordeel is dat sodanige publikasie regverdig en billik en in die belang van 'n bepaalde persoon sal wees, hy, behoudens die bepalings van subartikel (1), kan beveel dat die verbod in hierdie subartikel vervat, opgehef word in die mate wat in die bevel aangedui word."

27. Artikel 387 van die Hoofwet word hierby gewysig deur paragrafe (c), (d) en (e) van subartikel (2) deur die volgende paragrafe te vervang, terwyl die bestaande paragraaf (f) paragraaf (e) word:

Wysiging van artikel 387 van Wet 56 van 1955, soos gewysig deur artikel 49 van Wet 92 van 1963.

„(c) Nie later nie as sewe dae na ontvangs van 'n som geld ingevolge die bepalings van paragraaf (a), moet die betrokke plaaslike owerheid 'n afskrif van die kennisgewing wat betrekking het op die betrokke betaling, aan die magistraat van die distrik waarin die misdryf na bewering gepleeg is, stuur.

(d) Indien die magistraat bevind dat die bedrag in die kennisgewing vermeld die bedrag ooreenkomstig subartikel (5) ten opsigte van die betrokke misdryf vasgestel, oorskry, stel hy die plaaslike owerheid in kennis van die bedrag waarmee die in die kennisgewing vermelde bedrag die aldus vasgestelde bedrag oorskry, en moet die betrokke plaaslike owerheid die bedrag van bedoelde oorskryding onverwyld aan die magistraat betaal, waarna dit onmiddellik deur die magistraat aan die betrokke persoon terugbetaal word."

28. Hierdie Wet heet die Strafproseswysigingswet, 1968.

Kort titel.

trial has, after having consulted the person against or in connection with whom the offence charged is alleged to have been committed (or if he is a minor, his guardian), given his consent, conveyed in a document signed by himself or by the registrar or clerk of the court, to such publication.

(2) No person shall at any time publish in any manner described in subsection (1), the name, address, school, place of occupation or any other information likely to reveal the identity of any person under the age of eighteen years who is being or has been charged with any offence: Provided that, if the Minister or if the judge or judicial officer who presides or presided at the trial of such person is of the opinion that such publication would be just and equitable and in the interest of any particular person, he may, subject to the provisions of subsection (1), by order dispense with the prohibition contained in this subsection to such an extent as may be specified in the order."

Amendment of section 387 of Act 56 of 1955, as amended by section 49 of Act 92 of 1963.

27. Section 387 of the principal Act is hereby amended by the substitution for paragraphs (c), (d) and (e) of subsection (2) of the following paragraphs, the existing paragraph (f) becoming paragraph (e):

"(c) Not later than seven days after receipt of any sum of money as provided in paragraph (a), the local authority concerned shall forward to the magistrate of the district wherein the offence is alleged to have been committed a copy of the notification relating to the payment concerned.

(d) If the magistrate finds that the amount specified in the notification exceeds the amount determined in terms of subsection (5) in respect of the offence concerned he shall notify the local authority of the amount whereby the amount specified in the notification exceeds the amount so determined and the local authority concerned shall pay the amount of such excess without delay to the magistrate, after which it shall immediately be refunded by the magistrate to the person concerned."

Short title.

28. This Act shall be called the Criminal Procedure Amendment Act, 1968.

No. 10, 1968.]

WET

Tot aanwending van 'n verdere som vir die diens van die Republiek vir die boekjaar wat op die een-en-dertigste dag van Maart 1967 geëindig het, tot bestryding en dekking van sekere ongemagtigde uitgawes.

(Afrikaanse teks deur die Waarnemende Staatspresident geteken.)
(Goedgekeur op 5 Maart 1968.)

DAAR WORD BEPAAL deur die Staatspresident, die Senaat en die Volksraad van die Republiek van Suid-Afrika, soos volg:—

1. Die Gekonsolideerde Inkomstefonds van die Republiek word hierby belas met die som van ses-en-dertigduisend sewehonderd en ses rand nege-en-twintig sent tot dekking van sekere uitgawes bo en behalwe die bedrae beskikbaar gestel vir die diens van die Republiek vir die boekjaar wat op die een-en-dertigste dag van Maart 1967 geëindig het. Hierdie uitgawes word uiteengesit in die Bylae by hierdie Wet en word nader omskryf op bladsye 7 en 8 van die aan die Parlement voorgelegde Verslag van die Kontroleur en Ouditeur-generaal oor die rekenings vir voormelde boekjaar en in die Eerste Verslag van die Gekose Komitee oor Openbare Rekenings, 1968.

Gekonsolideerde
Inkomstefonds
belas met
R36,706.29.

2. Hierdie Wet heet die Wet op Ongemagtigde Uitgawes Kort titel. (1966-'67), 1968.

Bylae.

No. van Begrotingspos.	Titel van Begrotingspos.	Bedrag.
	(Op Inkomsterekening.)	
38	Justisie	R 36,706.29
	Totaal	R36,706.29

No. 10, 1968.]

ACT

To apply a further sum of money towards the service of the Republic for the financial year ended on the thirty-first day of March, 1967, for the purpose of meeting and covering certain unauthorized expenditure.

(Afrikaans text signed by the Acting State President.)
(Assented to 5th March, 1968.)

BE IT ENACTED by the State President, the Senate and the House of Assembly of the Republic of South Africa, as follows:—

Consolidated
Revenue Fund
charged with
R36,706.29

1. The Consolidated Revenue Fund of the Republic is hereby charged with the sum of thirty-six thousand seven hundred and six rand and twenty-nine cents to meet certain expenditure over and above the amounts appropriated for the service of the Republic for the financial year which ended on the thirty-first day of March, 1967. Such expenditure is set forth in the Schedule to this Act and is more particularly specified on pages 7 and 8 of the Report (which has been submitted to Parliament) of the Controller and Auditor-General on the accounts for the said financial year and in the First Report of the Select Committee on Public Accounts, 1968.

Short title.

2. This Act shall be called the Unauthorized Expenditure (1966-'67) Act, 1968.

Schedule.

No. of Vote.	Title of Vote.	Amount.
	(On Revenue Account.)	
38	Justice	R 36,706.29
	Total	R36,706.29

No. 11, 1968.]

WET

Tot aanwending van 'n som van hoogstens vyfhonderd-en-vyftigmiljoen rand vir die diens van die Republiek vir die boekjaar wat op die een-en-dertigste dag van Maart 1969 eindig.

(Engelse teks deur die Waarnemende Staatspresident geteken.)
(Goedgekeur op 7 Maart 1968.)

DAAR WORD BEPAAL deur die Staatspresident, die Senaat en die Volksraad van die Republiek van Suid-Afrika, soos volg:—

1. Op en na die eerste dag van April 1968 mag die somme geld gesamentlik ten bedrae van hoogstens vierhonderd-en-sestienmiljoen rand vir inkomstediens, elfmiljoen rand vir Bantoe-onderwys en eenhonderd drie-en-twintigmiljoen rand vir leningsdienste wat van tyd tot tyd nodig mag wees vir die diens van die Republiek vir die boekjaar wat op die een-en-dertigste dag van Maart 1969 eindig uit die Gekonsolideerde Inkomstefonds uitgereik word, totdat die Parlement in 'n Begrotingswet daarvoor voorsiening maak.

Gekonsolideerde Inkomstefonds belas met R416,000,000 op Inkomsterekening, R11,000,000 op Bantoe-onderwysrekening en R123,000,000 op Leningsrekening.

2. Alle somme kragtens die bepalings van hierdie Wet uitgereik, word beskou as voorskotte op rekening van gelde wat deur die Parlement in 'n Begrotingswet toegestaan sal word vir die boekjaar wat op die een-en-dertigste dag van Maart 1969 eindig, en by die inwerkingtreding van daardie Begrotingswet tree hierdie Wet buite werking en word gelde wat kragtens hierdie Wet reeds uitgereik is, beskou as uitreikings kragtens daardie Begrotingswet en moet sodanige uitreikings ooreenkomstig die bepalings daarvan verantwoord word: Met dien verstande dat daar nie beskou word dat dienste waarvoor geen uitgawe gedurende die boekjaar wat op die een-en-dertigste dag van Maart 1968 eindig, behoorlik kragtens 'n Begrotingswet gemagtig is nie, of waarvoor geen wetlike magtiging bestaan nie, deur artikel 1 van hierdie Wet gemagtig word nie.

Somme ingevolge hierdie Wet uitgereik, word beskou as voorlopige voorskotte.

3. Hierdie Wet heet die Gedeeltelike Begrotingswet, 1968. Kort titel.

No. 11, 1968.]

ACT

To apply a sum not exceeding five hundred and fifty million rand towards the service of the Republic for the financial year ending on the thirty-first day of March, 1969.

*(English text signed by the Acting State President.)
(Assented to 7th March, 1968.)*

BE IT ENACTED by the State President, the Senate and the House of Assembly of the Republic of South Africa, as follows:—

Consolidated Revenue Fund charged with R416,000,000 on Revenue Account, R11,000,000 on Bantu Education Account and R123,000,000 on Loan Account.

Sums issued under this Act deemed to be advances in anticipation.

Short title.

1. On and after the first day of April, 1968, there may be issued out of the Consolidated Revenue Fund such sums of money not exceeding in the aggregate the sum of four hundred and sixteen million rand for revenue services, eleven million rand for Bantu education and one hundred and twenty-three million rand for loan services as may from time to time be required for the service of the Republic for the financial year ending on the thirty-first day of March, 1969, until such time as provision is made therefor by Parliament in an Appropriation Act.

2. All sums issued under the provisions of this Act shall be deemed to be advances on account of grants to be made by Parliament in an Appropriation Act for the financial year ending on the thirty-first day of March, 1969, and upon the commencement of such Appropriation Act, this Act shall cease to have effect and issues already made hereunder shall be deemed to be issues under that Appropriation Act, and shall be accounted for in accordance with the provisions thereof: Provided that no services upon which expenditure has not been duly authorized under an Appropriation Act during the financial year ending on the thirty-first day of March, 1968, or for which there is no statutory authority, shall be deemed to be authorized under section 1 of this Act.

3. This Act shall be called the Part Appropriation Act, 1968.

No. 13, 1968.]

WET

Tot aanwending van 'n verdere som van hoogstens vier-en-tagtig-miljoen seshonderd sewe-en-veertigduisend seshonderd een-en-veertig rand vir die diens van die Republiek vir die boekjaar wat op die een-en-dertigste dag van Maart 1968 eindig.

*(Engelse teks deur die Waarnemende Staatspresident geteken.)
(Goedgekeur op 8 Maart 1968.)*

DAAR WORD BEPAAL deur die Staatspresident, die Senaat en die Volksraad van die Republiek van Suid-Afrika, soos volg:—

1. Die Gekonsolideerde Inkomstefonds word hiermee belas met die somme geld wat nodig mag wees vir die diens van die Republiek vir die boekjaar wat op die een-en-dertigste dag van Maart 1968 eindig, maar gesamentlik hoogstens een-en-veertig-miljoen eenhonderd vyf-en-sestigduisend agthonderd een-en-sewentig rand ten laste van die Inkomsterekening benewens die somme waarmee bedoelde Rekening deur die Begrotingswet, 1967 (Wet No. 105 van 1967), belas is.

Gekonsolideerde
Inkomstefonds
belas met som
van hoogstens
R51,165,871 op
Inkomsterekening.

2. Die Gekonsolideerde Inkomstefonds word verder belas met die somme geld wat nodig mag wees vir die diens van die Republiek vir die boekjaar wat op die een-en-dertigste dag van Maart 1968 eindig, maar gesamentlik hoogstens drie-en-dertigmiljoen vierhonderd een-en-tagtigduisend sewehonderd-en-tagtig rand ten laste van die Leningsrekening benewens die somme waarmee bedoelde Rekening deur die Begrotingswet, 1967 (Wet No. 105 van 1967), belas is.

Gekonsolideerde
Inkomstefonds
belas met som van
hoogstens
R33,481,780 op
Leningsrekening.

3. Die geld wat deur hierdie Wet beskikbaar gestel word, moet aangewend word vir die dienste in besonderhede in die aangehegte Bylae vermeld en meer omstandig uiteengesit in die Begroting van Addisionele Uitgawes [R.P. 2—1968], soos deur die Parlement goedgekeur en vir geen ander doel nie: Met dien verstande dat, in die geval van die som van driemiljoen vyfhonderdduisend rand aan kapitaaluitgawe aan spoorweë en hawens, wat voorkom onder Leningsbegrotingspos „A” in die Bylae, die magtiging by hierdie Wet verleen, geag word van toepassing te wees slegs op die oordrag van daardie som van die Gekonsolideerde Inkomstefonds na die Spoorweg- en Hawefonds, en die besteding van gemelde som plaas moet vind ooreenkomstig 'n beskikbaarstelling van die Parlement wat daarop betrekking het.

Hoe die geld
bestee moet word.

4. Met goedkeuring van die Minister van Finansies kan 'n besparing onder die een subhoof van 'n begrotingspos aangewend word tot dekking van uitgawes bo die gemagtigde bedrag onder 'n ander subhoof, of van uitgawes onder 'n nuwe subhoof, van dieselfde begrotingspos: Met dien verstande dat die somme wat in kolom 2 van die Bylae voorkom, nie oorskry mag word nie, en besparings daarop ewemin aangewend mag word vir enige ander doel as dié waarvoor die geld hierby toegestaan word soos in die gemelde Bylae aangedui.

Die Minister kan
afwyking
goedkeur.

5. Hierdie Wet heet die Addisionele Begrotingswet, 1968. Kort titel.

No. 13, 1968.]

ACT

To apply a further sum not exceeding eighty-four million six hundred and forty-seven thousand and six hundred and fifty-one rand towards the service of the Republic for the financial year ending on the thirty-first day of March, 1968.

(English text signed by the Acting State President.)
(Assented to 7th March, 1968.)

BE IT ENACTED by the State President, the Senate and the House of Assembly of the Republic of South Africa, as follows:—

Consolidated Revenue Fund charged with sum not exceeding R51,165,871 on Revenue Account.

1. The Consolidated Revenue Fund is hereby charged with such sums of money as may be required for the service of the Republic (and chargeable to the Revenue Account) for the financial year ending on the thirty-first day of March, 1968, not exceeding in the aggregate fifty-one million one hundred and sixty-five thousand eight hundred and seventy-one rand, in addition to the sums with which that Account has been charged by the Appropriation Act, 1967 (Act No. 105 of 1967).

Consolidated Revenue Fund charged with sum not exceeding R33,481,780 on Loan Account.

2. The Consolidated Revenue Fund is further charged with such sums of money as may be required for the service of the Republic (and chargeable to the Loan Account) for the financial year ending on the thirty-first day of March, 1968, not exceeding in the aggregate thirty-three million four hundred and eighty-one thousand seven hundred and eighty rand, in addition to the sums with which that Account has been charged by the Appropriation Act, 1967 (Act No. 105 of 1967).

How money to be applied.

3. The money appropriated by this Act shall be applied to the services detailed in the Schedule hereto, and more particularly specified in the Estimates of Additional Expenditure [R.P. 2—1968], as approved by Parliament, and to no other purpose: Provided that in the case of the sum of three million five hundred thousand rand for capital expenditure on railways and harbours, shown under Loan Vote "A" in the Schedule, the authority granted by this Act shall be deemed to apply only to the transfer of that sum from the Consolidated Revenue Fund to the Railway and Harbour Fund, and the expenditure of the said sum shall be in accordance with any appropriation made by Parliament in that behalf.

Minister may approve variation.

4. With the approval of the Minister of Finance, a saving on any sub-head of a vote may be made available to meet excess expenditure on any other sub-head, or expenditure on a new sub-head of the same vote: Provided that the sums appearing in column 2 of the Schedule shall not be exceeded, nor shall savings thereon be available for any purpose other than that for which the money is hereby granted as indicated in the said Schedule.

Short title.

5. This Act shall be called the Additional Appropriation Act, 1968.

Bylae.

Begrotingspos.		Kolom 1.	Kolom 2.
No.	Titel.		
<i>(Ten laste van Inkomsterekening.)</i>		R	R
1	Staatspresident	57,600	
2	Senaat	24,800	
3	Volksraad	24,600	
4	Eerste Minister	15,500	
5	Polisie	7,345,329	
6	Vervoer	139,198	
7	Onderwys, Kuns en Wetenskap ..	1,202,500	
	Met inbegrip van—		
	Hulptoelae:		
	Raad vir Suid-Afrikaanse		7,700
	Oorlogsgrafte		
	Staatsondersteunde en aan-		37,000
	verwante inrigtings		
8	Nywerheid- en Verbeteringskole ..	75,000	
12	Staatsdrukkery	36,000	
13	Gemeenskapsbou	200,000	
14	Openbare Werke	335,000	
	Met inbegrip van—		
	Finansiële hulp aan Simon-		7,037
	stadse Munisipaliteit		
15	Volkswelsyn en Pensioene	18,983,400	
16	Tesourie	200,000	
17	Staatskuld	5,336,000	
18	Provinsiale Administrasies	2,139,000	
21	Binnelandse Inkomste	107,061	
22	Doeane en Aksyns	313,270	
23	Oudit	18,600	
25	Gesondheid	1,925,000	
26	Gesondheid: Hospitale en Inrig-		
	tings	242,000	
27	Landbou-ekonomie en-bemarking:		
	Administrasie	14,000	
28	Landbou-ekonomie en-bemarking:		
	Algemeen	1,902,000	
29	Landboukrediet en Grondbesit ..	514,200	
32	Landbou-tegniese Dienste: Ad-		
	ministrasie en Nasionale Dienste	987,000	
34	Waterwese	2,296,076	
37	Verdediging	4,476	
38	Bosbou	20,000	
41	Buitelandse Sake	492,000	
43	Arbeid	96,000	
44	Kleurlingsake	1,351,000	
45	Bantoe-administrasie en -ontwik-		
	keling	130,000	
47	Justisie	478,461	
48	Gevangenisne	1,300,000	
50	Mynwese	2,860,800	
	Totaal	R51,165,871	
<i>(Ten laste van Leningsrekening.)</i>			
A.	Diverse Lenings en Dienste ..	15,550,000	
	Met inbegrip van—		
	Oordrag van gelde na die		3,500,000
	Spoorweg- en Hawefonds ..		
B.	Openbare Werke	1,250	
C.	Telegraaf-, Telefoon-, en Radio-		
	dienste	1,000,000	
D.	Landboukrediet en Grondbesit ..	4,500,000	
E.	Waterwese	10,230	
G.	Mynwese	250,000	
J.	Handel en Nywerheid	8,853,300	
K.	Gemeenskapsbou	250	
L.	Vervoer	151,000	
N.	Bantoe-administrasie en -ontwik-		
	keling	2,750,000	
	Met inbegrip van—		
	Hulptoelae aan die Suid-Afri-		2,750,000
	kaanse Bantoe-trustfonds ..		
P.	Kleurlingsake	415,700	
Q.	Bantoe-onderwys	50	
	Totaal	R33,481,780	

OPSOMMING.

Ten laste van Inkomsterekening	R51,165,871
Ten laste van Leningsrekening	33,481,780
Totaal	R84,647,651

Schedule.

Vote.		Column 1.	Column 2.
No.	Title.		
	<i>(Chargeable to Revenue Account.)</i>	R	R
1	State President	57,600	
2	Senate	24,800	
3	House of Assembly	24,600	
4	Prime Minister	15,500	
5	Police	7,345,329	
6	Transport	139,198	
7	Education, Arts and Science ..	1,202,500	
	Including—		
	Grants-in-aid:		
	South African War Graves Board		7,700
	State-aided and kindred Institutions		37,000
8	Schools of Industries and Reform Schools	75,000	
12	Government Printing Works ..	36,000	
13	Community Development ..	200,000	
14	Public Works	335,000	
	Including—		
	Financial assistance to Simons-town Municipality		7,037
15	Social Welfare and Pensions ..	18,983,400	
16	Treasury	200,000	
17	Public Debt	5,336,000	
18	Provincial Administrations ..	2,139,000	
21	Inland Revenue	107,061	
22	Customs and Excise	313,270	
23	Audit	18,600	
25	Health	1,925,000	
26	Health: Hospitals and Institutions	242,000	
27	Agricultural Economics and Marketing: Administration	14,000	
28	Agricultural Economics and Marketing: General	1,902,000	
29	Agricultural Credit and Land Tenure	514,200	
32	Agricultural Technical Services: Administration and National Services	987,000	
34	Water Affairs	2,296,076	
37	Defence	4,476	
38	Forestry	20,000	
41	Foreign Affairs	492,000	
43	Labour	96,000	
44	Coloured Affairs	1,351,000	
45	Bantu Administration and Development	130,000	
47	Justice	478,461	
48	Prisons	1,300,000	
50	Mines	2,860,800	
	Total	R51,165,871	
	<i>(Chargeable to Loan Account.)</i>		
A.	Miscellaneous Loans and Services Including—	15,550,000	
	Transfer of moneys to the Railway and Harbour Fund		3,500,000
B.	Public Works	1,250	
C.	Telegraphs, Telephones and Radio Services	1,000,000	
D.	Agricultural Credit and Land Tenure	4,500,000	
E.	Water Affairs	10,230	
G.	Mines	250,000	
J.	Commerce and Industries ..	8,853,300	
K.	Community Development ..	250	
L.	Transport	151,000	
N.	Bantu Administration and Development	2,750,000	
	Including—		
	Grant-in-aid to the South African Bantu Trust Fund		2,750,000
P.	Coloured Affairs	415,700	
Q.	Bantu Education	50	
	Total	R33,481,780	

SUMMARY.

Chargeable to Revenue Account	R51,165,871
Chargeable to Loan Account	33,481,780
Total	R84,647,651